

ΛΥΡΑ Σ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΡΗΤΙΚΕΣ
ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

ΈΚΔΟΣΗ Β΄ ΔΙΟΡΘΩΜΕΝΗ

ΈΚΔΟΤΗΣ: ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΑΘΗΝΑ

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

ΛΥΡΑ Σ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΟΡΓΑ $\text{♩} = 112$

Ἄ - πό - ψε - σεί - δα - στὸ - νει - ρο, χα - ρῶ - το - τὸ - νει - ρό - μου - χα -

ρῶ - το - τὸ - νει - ρό - μου - χα - ρῶ - το - τὸ - νει - ρό - μου

καὶ - με - γα - λύ - τε - ρη - χα - ρά - δὲ - ν - πη - ρα - στὸ - νει - ρό - μου

Alfred

δέν πη.ρα στὸν και. ρό μου, δέν πη.ρα στὸν και. ρό μου ^{8^a}

^{8^a} τὶ τὸν ἐ μέλει

τὸ μπακτὸς καὶ τοῦ φν. γε τὰν. δο. νι ποὺ μέ λο. γῶ. λο. γῶ που. λιά βρα. δια. ζει ἔη. με.

ρῶ. νει ^{8^a} Ἐλ. πὶ. δα πιά δὲ μού. με. νε νά.

σέ ἔα. ναν. τα. μῶ. σω μου' δὲ και με. σα στῶ. νει ρο νά γά. πο. κα. μα. ρῶ. σω

First system of musical notation, featuring a vocal line and piano accompaniment in G major.

Second system of musical notation, with the vocal line starting the phrase "Θέ. λεις δέ θέ. λεις".

Third system of musical notation, with the vocal line continuing the phrase "θέ. λεις μέ θέ. λεις με μά φο. βᾶ. σαι νὰ μά. γα. πᾶς δέ μά. γα. πᾶς νὰ μάρ. νη. θεῖς λυ."

Fourth system of musical notation, including the tempo marking "ΛΙΓΟ ΑΡΓΟΤΕΡΑ" and the number "104".

Fifth system of musical notation, with the vocal line starting the phrase "πό. νο. τὰ μά. τια σου μέ πό. νο, τὰ μά. τια σου μέ πό. νο. μού. παν χα. ρά μὴν".

ΓΟΥΓΑ ♩ = 112

για 'πεσκέϊστα.σι μου τα χιάν τ'α.πεσγιάν.τα τ'α.πεσ κιάν τ'α.πεσγιάν.τα τ'α. . . πεσ

χιάν τ'α.πεσγιάν.τα τ'α.πεσ που σου πα. ρά.εερ. να τή γής μι.κρό μου και περ.πά.τιες μι.

κρό μου και περ. πά. . . τιες μι.κρό μου και περ.πά.τιες. Τοι. . .χος πα.λιός δέ χτί. . .ε. . .ται,

και νοϊ. γος δέ χα.λιέ.ται και νοϊ.ρά.γά.πη πιά.νε.ται πα.λιά δέ λη.μο.νιέ.ται πα.λιά δέ λη.μο.

νιέ. . .ται πα.λιά δέ λη.ε.μο. νιέ. . .ται. Τά μά. . .τια σου ναι θά.λας.εεσ π'ά.νε.μος δέν τίς

πιά. νει πᾶ . νε . μοσ δέν τις πιά . νει πᾶ . νε . μοσ δέν τις πιά. νει, χα . ρά σὸ νά ναι τῆ πού ἄ βρη

μέ . σα εἰ αὐ τὰ λι . μά νι θά . λαοσα χω . ρις κύ μα . τα κα ρά βη δὲ σῆ . κώ . νει κιά . γὰ πῆ δί χως

θά . σα . να πο . τέ δέν ξε . τε . λειώ νει, πο . τέ δέν ξε . τε . λειώ νει πο . τέ δέν ξε . τε .

λειώ νει. Ἐα . λη ο μνι οὔ νται κιοῖ ψι . λιας, ξε χνι οὔ νται κιοῖ ἄ . γὰ . πες, συ . να παντι οὔ νται

καί μι . λοῦν οἶ αν ξε νοι μέ τις ο τρά τες

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

1.

Ἀπόψε σ'εἶδα στόνειρο, χαρῶ το τόνειρό μου!
Καί μεγαλύτερη χαρά δὲν πῆρα στὸν καιρό μου.

2.

Ζωή κι' ἀγάπη, ὄσο μαζὶ, τί ταιριαστό ζευγάρι!
Εἶν' ἡ ἀγάπη λούλουδο κ' εἶν' ἡ ζωὴ κλωνάρι.

3.

Τί τότε μέλλει τὸ μπαζὲ πού τούφυγε τὰηρόνι,
Πού μέλογιῶ, λογιῶ πουλιά βραδύαζι, ζημερώνει.

4.

Μάθια μου, μάθια, μάθια μου, τῶν ἀμαθῶν μου μάθια
Τὰ μάθια μου δὲν εἶδανε σαν τὰ δικά σου μάθια.

5.

Ἐπίδα πιά δὲ μούμεινε, νὰ σὲ ξαναπαμῶσω,
Ὅδὲ καί μέσα στόνειρο νὰ σ' ἀποκαμαρῶσω.

6.

Μὴν τότε κλαῖς τὸν ἀετό, ὅπου πετᾷ σὰν βρέχει
Μόνο νὰ κλαῖς ἓνα πουλί, ὅπου φτερά δὲν ἔχει.

7.

Θέλεις - δὲ θέλεις, θέλεις με, θέλεις με, μὰ φοβάσαι,
Νὰ μ' ἀγαπᾷς, δὲ μ' ἀγαπᾷς, νὰ μάρνηθῃς, λυπᾶσαι.

8.

Δὲν εἶνε πόνος νὰ πονῇ, πόνος νὰ θανατύνῃ,
Σὰν τὴν ἀγάπη τὴν κρυφῇ, πού δὲν ξεφανερώνει.

9.

Ὅσες φορές ἐρώτησα τὰ μάθια σου μὲ πόνο,
Μούπαν χαρὰ μὴν καρτερᾷς παρὰ λαχταρῆς μόνο.

10.

Ἦθελε νόμον δάκρυ σου, νὰ ζῶ μὲς τὴ μαθιά σου,
Θέλεις δὲ θέλεις, πάντοτε νὰ βρίσκωμαι σιμά σου.

11.

Σὰν μοῦ τὴν ἦες τὴ φωθία, ἤφυγες κι' ἀφῆσές με,
Μηδὲ θεὸ φοβήθηκες, μηδὲ λυπήθηκός με.

12.

Χαρά στὴ μοῖρα σας βουνά, πού Χάρο δὲ φοβάστε,
Μόν' ἀνημένετ' ἀνοιξὴ νὰ πρασινοφορᾶστε.

13.

Λογία πες κείπαοί μου τα, κι' ἄν τάπες, γιάντα τάπες
Ὅπου παράσερνα τὴ γῆ, μικρὸ μου, καὶ πορπάτιες.

14.

Ἐρωτα τὴ σαῖτα σου, ναντὴ μαλαματώσκ,
Γιὰτί δὲν ἄφῃες καρδιά, νὰ μὴν τίνε ματώσης.

15.

Τοῖχος παλῆος δὲ χτίζεται, καινούργιος δὲ χαλιεταί,
Καινούργια ἀγάπη πᾶνεται, παλιὰ δὲ λησμονιεταί.

16.

Ὅλα μοῦ λὲς νὰ μάρνηθῃς, κάμε το, νὰ ξενοιασω,
Δὲν τὴ βιστῶ τέτοια ζωὴ, νὰ τρέμω μὴ σὲ χασοῦ.

17.

Τὰ μάθια σου εἶνε θάλασσες, πού ἀέρας δὲν τίς πιάνει,
Χαρά σὸ νούτη πού θὰ βρῇ μέσα σ' αὐτὰ λιμάνι.

18.

Θάλασσα δίχως κύματα, караβι δὲ σηκώνει,
Κι' ἀγάπη δίχως βάσσανα ποτέ δὲ ξετελιώνει.

19.

Σαλημονιοῦνται κ' οἱ φίλιες, ξεχνοῦνται κ' οἱ ἀγάπες,
Συναπαντιοῦνται καὶ μιλοῦν σὰν ξένοι μὲς τίς στρατές.

20.

Ἄν μ' ἀγαπᾷς κ' εἶν' ὄνειρο, ποτὲ νὰ μὴν ξεπνήσω,
Καί μὲ τὴ γλῶσσα τοῦ ὄνειρου ποθῶ νὰ ξευχηθῶ.

Σημ. Ἡ Κρητικὴ Μαντινάδὴ φάλλονται μὲ τὸν εἰσὸς τρόπο: Κατ' ἀρχὰς φάλλει ἓνας μόνος τὸν πρῶτο στίχο, ἔπειτα ὁ χορὸς φάλλει ὅσο φορές τὸ δεύτερο μέρος τοῦ στίχου. Τὸ ἴδιον γίνεται καὶ γιὰ τὸ δεύτερο στίχο. Ὁλοκλήρη ἢ μελωδία (κωντιλιά) ἤμικο, ρεὶ νὰ ἐπαναληθῇ πολλές φορές μὲ ἄλλα ὀνόματα (μαντινάδες).